

D-I Goe - I. L. Caragiale

Schita este o opera epica narativa in proza, de mica intindere cu actiune simpla, concentrata, infatisand un moment semnificativ din viata unuia sau a mai multor personaje.

In schita nu exista episoade colaterale, se surprind gesturi, atitudini, se surprind fapte sau situatii caracteristice, cuprinde mici scene din viata cotidiana.

Creatorul schitei in literatura romana este I.L. Caragiale, autorul volumului " Momente si schite"(1901) unde este publicata si naratiunea D-L Goe, o schita, pentru ca sunt infatisate fapte determinate de un singur epsiod semnificativ din viata personajului principal si anume calatoria cu trenul facuta la Bucuresti de 10 mai in compania celor trei doamne mam-mare, mamitica si tanti Mita pentru ca Goe " sa nu mai ramaie repetent si anul acesta".

Ideea ilustrata in aceasta schita cu actiune limitata este educatia gresita data de familie "tanarului Goe" dovedita de comportamentul sau pe peron si in timpul calatoriei iar atitudinea autorului fata de familie este ironica.

Actiunea simpla, lineara, se desfasoara intr-un spatiu temporar redus (timpul calatoriei cu trenul din "urbea x" pana la Bucuresti) si ca in orice opera epica, se constituie in momentele subiectului literar.

Astfel in expozitiune aflam ca tanarul Goe impreuna cu cele trei dame "frumos gatite" asteapta cu nerabdare pe peronul din "urbea x" sosirea trenului care ii va duce spre Bucuresti.

Goe insusi este imbracat intr-un frumos costum de marinara si este "impacient" si "incrunat" deoarece trenul nu soseste.

Urmeaza o discutie filologica vizand forma corecta a cuvintului "marinara", care se incheie cu concluzia surprinzatoare dar categorica a lui Goe : "Vezi ca sunteti proaste amandoua ?".

Sosirea trenului si urcarea precipitata a celor patru distinsi pasageri constituie intriga actiunii.

Acolo cativa tineri politicieni le ofera locurile dar Goe ramane pe coridor cu "barbatii".

Desfasurarea actiunii cuprinde intamplarile din timpul calatoriei lui Goe si a insotitoarelor sale pana la Bucuresti.

Neascultand sfatul unui tanar binevoitor, Goe scoate capul pe fereastra zburandu-i palatia cu biletul cu tot, ceea ce il face sa urle ingrozitor.

Din aceasta cauza mama il cearta pe Goe care smucindu-se se "reazama in nas de clanta usii de la a cupeu" fiind repede insa impacat cu sarutari si "ciucalata" iar bunica ii da un nou beret.

Profitand din plin de neatentia familiei Goe dispare si se blocheaza in toaleta vagonului dar este salvat de interventia conductorului.

Actiunea atinge insa punctul culminant cand Goe trage semnalul de alarma sub privirile bunicii care il supraveghea ca sa nu mai dispara. Nu se poate constata cine a tras semnalul desi personalul trenului face cercetarile necesare.

Urmeaza deznodamantul actiunii, caci dupa ce trenul porneste, in scurt timp pasagerii ajung la Bucuresti. Aici "cucoanele si puisorul se urca in trasura" si ii poruncesc "birjarului" sa le duca la "bulivard".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Ca in orice schita, personajele sunt prezentate succint fiind surprinse trasaturile acestora intr-o singura imprejurare din existenta lor: calatoria la Bucuresti.

Portetul lor lipsind, exceptand vestimentatia lui Goe, autorul realizeaza portretele morale ale personajului cu ajutorul caracteriyarii indirecte prin atitudinea, comportamentul, si felul lor de a vorbi.

Astfel, realizeaza portretul moral al lui Goe sub forma unui copil rasfatat, obisnuit sa primeasca totul la comanda, dar si cel al familiei sale prin atitudinea ingaduitoare fata de Goe.

Aceasta schita se remarca prin maiestria autorului de a imbina naratiunea cu dialogul si prin umorul care se degaja prin comicul de situatie si de limbaj.

Prin limbaj, prin succesiunea dinamica a intamplarilor si prin felul in care sunt creionate personajele, schita D-L Goe de I. L. Caragiale este un adevarat monument de arta literara.